

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP. A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötbasos petitorát 5 kr. Nagyból terjedelmű, mint szintén több széllyel bíródeknek, akik szerint a legelőzőbb...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft - kr. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 - - - - - Egyes szám - - 10 -

A lengyel kérdés.

Debreczen, aug. 27.

Ha az igazi szabadsággért üszintén dolgozó keblű polgárai Európának élnek roszkennél és szerencse-kívánatokkal kísérők az alkotmányos téren szabad intézmények zászlajával kezében kétségbejött...

És valóban, a kik az eféle nagy horderejű dolgokban csupán csak az érzelmei füljájáért engedik bevilágitni a jövő kétes homályába, már elérkezettnek vélik az időt, midőn a szegény lengyeleknek fel kellene ismét ragadni a ketté törött kardot, és azt a hősi bátorság és elszánt vitézség sustorgó langjánál összeforrasztván, meg kellene suhogtatni a zsarnok homlokán.

Igaz, hogy soha jogosabban nem kérdhettek az a lengyelek azt oroztók, hogy midőn borzasztó áldozatok árán erőhatalommal betör egy idegen birodalom területére azon magasan hirdetett szándékkal, hogy ő állítólag keresztény testvéreinek sorsa javításáért fogott feyvert: miért nem javított előbb saját birodalmában, a földtekén legszokvaibb sorsn, legzűrtarabb állapotú alattvalóin?

Az is igaz, hogy az orosz fegyverek iránt talán az ég büntetéséből felette mostoha volt a szerencse, úgy hogy minden jel arra mutat, hogy az északi kolossz nem sok idő lefolyása alatt megöve és megfogya hangya ott Bulgária földét, s talán épen mert le lesz bírkozva a nagy óriás, talán épen ez okból kapóra jöve egy kis lengyel mozgalom, melyet az eldöntött muszka nem lenképes elfojtani. Így szól az érzelmei politikája.

De az érzelmei politikájának mosolygó hátterében egy nagy kopár szikla kéjében feladja magát a vén criticus az ész, mely rideg ujjával kezdi összeszedegeni a veszélyeknek azon szárait, melyek a jelen politikai conjuncturát között egy eshetőlegesen lengyel felszabadítási kísérletnek utjába akadozhatnának.

Még csak halvány híreszkéje merült fel egy eshetőlegesen lengyel mozgalomnak, még a lengyel sas valahol mély rejtekében aluszsa hosszú nagy álmait, s már is a német birodalmi félhivatalos sajtó a közlebbi napokban kétségkívül felsőbb sugalmazásból kinyilatkozattatta, hogy a lengyel kérdés megpendítése folytán Németország is közlebbebből lenne érdekelve a keleti eseményekben.

Oroszország hadállása pedig néhány hét óta Törökországban olyan, hogy a részvére megalóztó szerb, oláh, görög szövetségén kívül valamelyik európai nagyhatalom közbenjárására szüksége volna. Mi adná meg leg hamarabb a kedvező alkalmat a muszkaik javárai beavatkozásra, mint egy lengyel mozgalom, mely még nem is létezik s már is fenhangon Miháid basa titkos működésének kezdik tulajdonítani.

Nehéz, nagyon nehéz a kérdésben

és e kritikus pillanatokban határozott véleményre kockáztatni.

Mi azonban igénytelen nézetünk szerint a várakozás politikáját követnénk egy ideig, mely idő alatt aztán talán legördülvén a keleti véres szinpad függönye a békekötésből kidomborodni készülő események élénkebb fényben tűntetnek élénk azon kilátást, a mely a lengyel kérdés megoldásának megkezdésére talán előzvehető lenne.

A három császári szövetség minden tagját külön-külön is érinti ugyan közelről a lengyel kérdés, hogy és miképp lehetne tehát egy lengyel mozgalom csak csekély reményével is a sikernek incesnőzható, holott azt a három császár szörnyű szövetsége még csirájában agyon szorította.

Az embert a remény szokta táplálni. Így remélni kell azt is, hogy ennek a hármass szövetségnek kapcsai egykor meglazulnak. De míg a kapcsok szorítanak, addig Európában a népek milliói nem lesznek egyebek mint hitvány báb és áldozatravaló barom, kit ura akkor és oda huzrolt mérszárszékre, a hova és amikor azt a hármass szövetségből kifolyó kötelezettség parancsolja.

Kell-e példa jámbor olvasó? Itt van Magyarország, melynek országos egyhangúsággal kifejezett közvéleményére olyan pofot mért a napokban Andrassy külügyér, hogy előfizetés utján se lehetett volna különbet megrendelni.

A lengyel nemzet iránt teljes részvét honol minden jóra való kebelében, de meg kell érni a dolgoknak mint a gyümölcsnek, mert egy újabban levert lengyel mozgalomnak még csak gondolataja is rémképekkel tölti be a képelet lát-határát.

Négyületeink, mint a bécsi „Fdb.”-nak írják, Konstantinápolyban igen jó benyomást kelteettek. Abdül Hamid szultán a külügyminisztert megbizta, hogy szólítsa fel Halil bej budapesti konzult, hogy e négyületekről állítson össze egy jelentést és azt küldje be a kabinetirodának. A magyarok ázsíja e négyületek által roppant emelkedett. Sőt ha a próféta ma még élne, bizonyosan hozzá tette volna a bort elítelő parancsolatához: „kivé- tetnek a nemes magyar borok.” A magyar- nyelv is nagy népszerűségnek örvend most Konstantinápolyban — mint tudva van — a galata-serai-i császári liceumban a magyar- nyelv tanzéke is fel fog állítani.

Zágrábról jelentik, hogy Davidovics Simon felkelő vezér Brezovaeskanál osztrák- magyar területen a mi katonáink által agyon- lövettet.

A háború.

A Sipkaszoróban 21—23-án folyt pártlanul véres harcok után a kimenetelről ma minden tudósítás nélkül vagyunk; a különben bőbeszédű orosz főhadiszállás hivatalos tudósítója mélyen hallgat, a mi nagyon kedvező jel a törökökre nézve, mit megerősít egy tegnapi esti bukaresti távirat is, melynek értelmében a Gorni-Studenből odaérkezett sürgönyök nagyon bizonytalan hangon szólnak a szövégköből az tünik ki, hogy a Sipkaszoróban legalább is több hadállás már török kezében van. E miatt nagy az aggodalom bukaresti orosz tiszti körökben, mert az esetben, ha elfoglalják a muszkaik vagy Sipkát mint Tirnovát, az orosz főhadállások komolyan veszélyeztetve vannak. — Bécsben szintén az a meggyőződés,

hogy az oroszok nagyon rosszul állanak a Sipkaszoróban.

A bolgár harczterén 20-ka óta török részről kifejelett élénk mozgalmak eredménye általában kedvező az Ozman hadakra nézve. Osman pasa északra csaknem Nikápolyig, délre Selvig terjesztve ki kémszemle kirándulásait teljesen elérte a maga elé tűzött célt s visszazsorította az orosz portyázó csapatokat, melyek összeköttetését Sofiával és Vidinnel, azaz a nyugottal olvágni szándékoztak. — Szulejman Bebrovát is megszállva ezáltal nemcsak a Sipkaszorost, de egyezsmind Tirnovát is komolyan fenyegeti, míg Mehemed Ali fővezér kizilári fényes győzelmé által teljesen megisztította a betörő ellenségőt a Kara-Lom folyón túl fekvő területet; mi által az egész orosz keleti harczi elszáradlag védelmére vált.

A kizilári esata után, — Sunlából érkezvén magán távirati tudósítás szerint, — múlt kedden megszállották a törökök a kiriceni magaslatokat. Az oroszok 22-én esti 6 órakor nagy haderőt el megtámadták e hadlábásokat s harmadfél órai borzasztó agyuzás után rohamra indultak, melyet azonban a törökök diadalmasan visszavertek. A Reszimpasakói melletti hadállásokat szintén minden siker nélkül támadták meg az oroszok. 23-án reggel újabb támadást tettek az oroszok, de 10 órai véres harc után visszavertek, s 400 holtat és mintegy 1000 sebesültet hagytak a csatatéren; a cserkeszek egész a Lom folyóig üldöztek a futó ellenséget, mely azon átvonult.

A szerb hadi kérészőlő désekről távirják Belgrádból, hogy a hadügyminiszter a tegnapi napon elrendelte, miszerint a rendes hadsereg 12 új zászlójával erősítették meg. E szerint a tényleges létszám 24 zászlójú lesz 14.400 emberrel. — Kragujevába azon távirati rendelet érkezett tegnap, hogy az ottan összpontosított összes haderő utra készen tartassék. Minden pillanatra várják az általános mozgósítást meghagyó rendeletet, e miatt nagy az izgatottság Kragujevában s zavartól kezdve denek tartani úgy, hogy a helyőrség megerősítését szükségesnek tartják.

Az orosz segédcsapatok nagyon késedelmesen érkeztek a bolgár harczteré. Galaci távirat szerint a Voronoz-féle 10. hadtest, mely a bender-odessai vonalról Belgrádon át errefelé utban volt, hogy a bulgáriai hadsereg erősítésére menjen és előcsapatát máide sőt Brajláig értek, hirtelen parancsot kapott a visszafordulásra. Hobart basa részéről támadástól félnek, s ezért Odessza és a tengervidék védelmére rendelték vissza Voronoz-hadtestét. — A bolgár harczteré egyáltalán még semmi nevezetesebb erősítés nem érkezett, még az 5 hadtest sincsen a Dunán túl. A mobilizált újabb csapatok közül még nincs román területen egy ember sem; oka ennek, hogy vasuton teljes lehetetlen a csapatokat szállítani, mert a vasutak az anyagszerke és a tábori készletek szállítására is elégtelenek. A csapatok ma Oroszországban is gyalog mennek és Románián keresztül is csak gyalog fognak mehetni. Itt egyáltalán nagy lehangoltság uralkodik orosz és román körökben egyaránt. Nem lenne meglepő, ha a már majdnem megalósított oláh cooperatívó elmaradna végképen; mert az oláhok látva, hogy az orosz segédcsapatok az ideai hadjáratra nézve elkésvé érkeznek meg Bulgáriába, nem igen tartják tanácsosnak az oláh csapatokat a háboru esélyeinek kitenni.

Az oláh hadsereg közreműködése fölött, mint Bukarestből jelentik, tegnap döntött végleg az orosz főhadiszállás. Mint-hogy orosz részről minden cooperatívó önálló vezérlettel perhorrescáltak, a román sereg visszarendeltek Bulgáriából, és állítólag a császárnak határozott kívánására azonnal le fog fegyverzetni. Bratianu a ki a tárgyalásokot vezette, kijelenté, hogy ebbe a körletésbe soha sem fog belegyeznie. E fölött differenciál támadtak Kogolniceanu és Bratianu között; az utóbbi Zimnicából táviratilag küldötte meg lemondását. Károly kérdésben elhatározásáról még eddig semmi bizonyos nem lehet tudni. Minden román lap, különösen a kormánylapok, hevesen beszélnek minden ellen, a mi orosz. Némelyek sajnálják a cooperatívó, mások követelik a román hadsereg visszahívását Bulgárországból. Ezt összefüggésbe

szó, „nem megyek mert neked szükségem van reám” de egy lidég büszke tekintete vissza utasítja. Még ugyan ezen este midőn Flóra a tiszteletre adott estélyen vendéglőt fogadta — Katinka elutazott.

XXII.

Az óta több mint három hónap mult el, midőn Henriettől levelet kaptam, melyben az menti Flórá hogy menyegzőjén meg nem hívta, de jelenleg nagyon elvan foglalta. Nehány nappal Flóra esküvője előtt táviratot kapott, mely így hangzott. „Jöjj rögtön! Én testileg is nagyon nyomorult vagyok.”

Katinka rögtön megindult. Táviratozott Ferencnek, hogy várja őt a malomban, és az anyai kezek nem rendezhettek volna mindent el gyöngédebben mint az öreg Zsuzsi tévé. Az egész uton sőt már napokkal előbb nem beszéltek egyébről mint a bécsi Krachból mely Berlinre is átérted. Meg érkezve tudta meg, hogy azon társaság is megbukott, mely

hozzák Károly fejedelem és Nikolaj nagyherceg között új differenciálakkal, másrészt azzal, hogy Bratianu elvesztette a czar kegyét.

A keleti kérdés.

Kapcsolatlan a párizsi békekötéssel, valamint az utabbi kori eseményekkel.

Irtá Péter Gábor. (Folytatás.)

Lette-e és nagy hangon írott szerződésnek az orosz terjeszkedési vágyra csilapító hatása, felköltötte-e ez az orosz kormányban a népjogok iránti tiszteletet arra, már most 20 év mulva mi is megfélemlitünk, csak tekintünk futólagosan végig az események folyamán.

A keleti kérdés alapköve tehát a szent sir kérdése volt, vagy is az, hogy vajon a szent sir birtoklása a catholicus vagy az ó hiti keresztényeket illeti-e meg jogosabban, tehát tisztán vallási kérdés, mely akkor sem ért véget, midőn a francia kormány az elnökséget a béke kedvéért az ó hitieknek engedte. Nem, — mert az orosz czar által messze kitétt cél alatt elfedve volt a valódi szándék, az orosz birodalom határát — és így nemesak a ó hiti fényre terjed. Más szóval a törököt kiszorítani Európából s az egyáltalán nemzeteket az orosz czari bontozos sapka alá öszvevonni s a közbe eső nem rokon vallású népeket megsemmisíteni és így az orosz világhuralmat megalapítani.

Anglia és Franciaország azonban épen azért viselték háborút ellene, hogy dél felé való terjeszkedésben megakadályozzák s utjait elvágrják Konstantinápolytól.

Három utja volt akkor az oroszoknak Konstantinápolyba: a Fekete tengeren hadihajókkal átörni a Bosporuson, Európában Oláh- és Moldvaországban keresztül és Ázsiában szintén száraz földön hatolni Örményországban át.

A békekötés főfeladata tehát az volt, — hogy e három utat szerződésileg elzárja az orosz elől.

Az első utat a Fekete tengeren akként zárta el, hogy a 11-ik cikk a tengert tisztán kereskedelmi semleges tengerre tette, melyen semminemű hadihajónak megjelenni nem szabad, sőt a tengerparti városokban sem szabad felállítani katonai tengeri arsenált.

Csakhogy mellesleg megemlítjük itt, hogy e békekötés után még fél év sem telt el és már is híre járt, hogy Oroszország Nikolajfejen nagy szármu kereskedelmi hajókat épített, melyeket pedig hadihajókká felszerelni nem nehéz munka.

A második utat a Duna fejedelemségeken keresztül akként akarták elzárni a szövetségesek, hogy a békekötés 22-ik cikke Oroszország eddigi véderőségét Oláh- és Moldvaország fölött megszüntette s e két tartományt a szerződő hatalmak biztosítéka alá helyezte.

A harmadik ut ellen Ázsiában a békekötés alig tudott egyéb akadályt tenni, mint hogy a 30-ik cikk az ázsiai orosz-török határokat kiigazítását rendelte el.

A 23 és 29. cikk tanúsága szerint a Párisban szerződött hatalmak Szerbiát együttesen biztosították alá vették s előleges meg egyezteték nélkül a fegyveres avatkozást megtiltották.

Montenegró iránt a békekötésben nincs ugyan említés, de a congressus mart. 25-én és 26-án tartott ülésében az orosz meghatalmazottak kijelentették, hogy kormányuk e tartományt semmi politiai jellemű viszonyt nem apól; a török meghatalmazott pedig hozzátette, hogy a porta Montenegrót a török birodalom kiegyesztő részeként tekintti.

Legnevezetesebb e béke szerződésben mindenesetre a 7-ik és 8-ik cikk. Az előbbi biztosítja a török portát, hogy Európa többi önálló államaihoz képest a nemzetközi jogokra támaszkodhatik, európai kérdésben róla — nélküle nem fognak határozni, s hogy a török birodalom függetlensége s területi épségének megsértése háboru eset. Az utóbbi cikk pedig azt határozza meg, hogy a szerződő hatalmak valamelyike csak akkor indíthat háborút, ha ezt a szövéggyárt a kereskedelmi tanácsostól átvette. Epen a törvényssék küldöttei jelentek meg a gyűlésen és a munkások az első ijedelemben mint a polya szövéggyártak.

„Hja! így megy az!” mondá Ferenc a ki épen feltrite a Katinka kis büröndjét. Ezeknek az embereknek jó dolguk volt de azt gondolták, hogy nincs elég jó dolguk, most már kézzel kére járnak a végre is eben gubát cserélnek. Hanem rosz idő, istentelen idő van. Mindenki pénzt akar keresni még bünnel is, és ha lehetne az aranyat az utcáról felszedni és ezt az afrobokknak hibául nem lehet felróni, hisz a nyagok is így tesznek.”

„No a kereskedelmi tanácsos ur egész más, az szilárdul áll mert okos ember, tegnap is láttam mily gyönyörű lovakat hoztat a részére.”

„Ottan valami nagyszerű lesz ma, úgy hallom Antaltól, hogy szini előadás lesz, melyben a városból sokan lépnek fel. Anyai a vendég, helyüket nem találják.”

Ilyen beszéd után Katinka a villába indult. A bejárásnál egy hölgy surrant el előtte, zsebkendőjét arczára szorítá, de a csipke szelegyzenen felül a rettenetes kisírt szemekből félnék tekintet repült a fiatal lány felé.

többi hatalomnak barátságos uton meggátolnia nem sikerült.

Bizony az akkori viszonyokhoz képest elég erős feltételek voltak ezek, melyekkel azonban az orosz nép mégis meg volt elégedve, sőt sok tekintetben azt dicsőeségek békenek tartotta, volt is gond rá, hogy annak tartsa. Hiszen nem azt látszólag bizonyítani a Szt. Péterváron nagy pompával körül hordozott és Karsból elvitt fogoly basák és harcosok serege és ágyuk. Egy kis látványosság csak és a nép ki van elégtive s kívált ha az a nép épen — muszka. De meg hiszen a béke szerződésben ott van, hogy ha a Fekete tengeren nem jelenhet is meg orosz hadihajó — de más hatalom sem járhat ott, a — Duna fejedelemségek fölötti véderőség megszüntik ugyan, — de azért Oláh- és Moldvaország a hatalmak s így Oroszország biztosítéka alá is lesz helyezve, azt is elefedték megtiltani a szerződő hatalmak, hogy Anapa, Redutak és Szabasztopol felepíttessék, így tehát Törökország mementő mörjia ismét visszaállítható. (Folyt. köv.)

BUDAPESTI HIREK. A kir. magyar tud.

egyetemen a rendes beiratások mind a négy karnál f. é. szept. hó 1-én kezdődnek és bezárólag 14-éig tartanak. A „lönemesítés” előmozdítására alakult részvény-társulat, f. hó 27-én d. e. 10 órakor a régi városházban (I. sz. em. 30. sz.) gyűlést tart. Gerőfi és Gerőfi népszínházhoz lettek 5000 forint évi fizetéssel szerződve, nov. elején már tartoznak fellépni. Az orsz. m. kir. zene akadémia 1877/8 tanfolyama a beiratások f. év szept. 1—8-ig kezdődnek, a félévi tandíj befizetésnek 10 frt, külföldinek 50 frt, beírás díj 5 frt. A török sebesültek segélyezésére a napokban országos emberekül alakult bizottság Szupa György orsz. gyűlési képviselő elnöke mellett idáig 2507 frt 78 kr gyűjtött.

Ujjabb hírek

a háborúról.

A törökök átkelési kísérlete Widdinnél nagy riasztba ejtette a már kiközen is meg-roknyódott oláhokat. Mint Bukarestből távirják tegnapielő a törökök egész nap hevesen bombázták Kalafatot s este hét bákán török katonaság akart átkelni Kanada szigetére. Ezt az oláhok megakadályozták ugyan, de a török parton észlelt előkészületek arra mutatnak, hogy a törökök nagyobb erővel szándékoznak betörni oláh területre.

Konstantinápoly, aug. 25. Itt azon hivatalosan még meg nem erősített hír kering, hogy Szulejman pasa hatalmába kerítette a Sipkaszorost.

Sunlából, aug. 23-áról távirják: Ruscsukból jelentik, hogy az oroszok négy század lovassággal, három zászlójú és egy üteggel megszállva tartották a Suid-pasa nagyatlatokat; a de helyőrség Divarar ellentengernagy és Musztafa basa vezetőnaggy parancsnoksága alatt visszaverte őket. Hassán pasa erős kémszemle alkalmazva egy kilométernyire közeleddt Nikápolyhoz, és két orosz lovasezredet szétszórta. — Szulejman basa előháda hare nélkül megszállotta Bebrovát és a Tirnova fölött uralkodó magaslatoakra érkezett.

Lajos napja.

Debreczen, 1877. aug. 27.

Lajos napja valóságos kegyeletos emlékünneppé vált a magyar népnél, évről-évre, mert e név hallatára a legfájdalmasabb hurok rezgének meg a magyar ember szívében. Keserűes emlékek azok, mikre visszagondolni fáj — és jól esik.

A szabadság eszmék legvirtezebb bajnokának, nagy hazánkia Kossuth Lajosnak nevenapja alkalmára Debreczen város polgárai

Katinka megösmerte őt, a szép buja fényűzésben élő neje volt egy órnagynak. Ruháinak fényűzése példaszert volt a székvárosban. Elfordult a szöglet mellett a sötétebb helyre, bizonyosan könnyei nyomát felszárítva, mielőtt a sétáló tömegétől a nyüzsgő patakba lépett volna.

„Ennek és férjének sem marad egyéb hátra, mint golyót bocsátani fején keresztül — azt mondják az ágost is elreszik alóla — hallá egy inas által mondati Katinka a kapus nyitott ablaka alatt elmenve. „Nagyon jól van — minek úzérkedik így ilyen tiszt papirokka, amihéz egy szikrát sem ért. Most eljön az asszony és ordít valamit urunknak, hogy vontassa ki szerékert a mocsárból — még ez kellene!” Ha mindazonok segíteni akarna, a kik az utolsó órában itt voltak, akkor előveheti a koldus-botot, s lerázhathá a port a czipőjéről, egyebe úgy nem maradna.”

Katinka beteg nővérehez ment, kit egyedül hagyta. Annak panaszait hallgatta végig. (Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A kereskedelmi tanácsos háza

Regény. Irtá: Marilítte. (Folytatás.)

Keble emelkedett de hirtelen folytató. „Azon nap óta, hogy Henriettől egy nehéz szenvedőt idehozott igen szép viszony állott fent nővérem és a néni között. Nyugodt lélekkel elmehek ha a néni Henriette pártját fogja. E szives szölgálatra akartam kéri ezért jöttem ide. Most már Drezdából írok néki, mert azt felfoghatja, hogy egy száműzöttnek még ezt a kis utat sem szabad megtenni a folyóság sem.

E szavakkal el ment előtte. „Ejjen boldogul orvos ur! mondá könnyű meghajlással és a hid felé indult. Tul a fasorban a nyárfáknál a keresztutnál még egyszer vissza fordítá fejét a kedves régi ház felé. A szögletnél kívánásból és

vihogva hajlott előre egyik gyermek fej a másik felett, de a kerti asztalnál ott állott az orvos, mind két kezével nehékesen támaszkodva az asztal sima lapjára, és hamuszín arcából csaknem vad tekintettel meredtek szeméi utána.

Csodálatos leány sziv! Minden megmondás nélkül szaladt vissza a hidon keresztül az eltiltott uton és tovább is szaladt volna a tágas világba az ő segítségére.

„Ah ön beteg? rebegé, forró puha kezét aggóvá téve az övére.

„Nem, nem vagyok beteg Katinka csak hogy az a mi ugyan más tekintetből telenül jő — az nyomorult gyávaság! sohajtá és heves mozdulattal simta vissza egy fűrtöt, mely homlokára hullott.

„Távozzék, távozzék kegyed. Hát nem látja, hogy oly lelki állapotban vagyok, miszerint minden résztrésvő szó, minden forró tekintet reám nézve egy egy törzsúrás, kiáltás durván és még is hirtelen lehajolt, s mintegy örült fájdalommal nyomott ajkával egy erős és forró csókot a leánykézre, mely balján pihent.

A leánya ajkán lebegett csak nem már

a szó „nem megyek mert neked szükségem van reám” de egy lidég büszke tekintete vissza utasítja.

Még ugyan ezen este midőn Flóra a tiszteletre adott estélyen vendéglőt fogadta — Katinka elutazott.

„Jöjj rögtön! Én testileg is nagyon nyomorult vagyok.” Katinka rögtön megindult. Táviratozott Ferencnek, hogy várja őt a malomban, és az anyai kezek nem rendezhettek volna mindent el gyöngédebben mint az öreg Zsuzsi tévé. Az egész uton sőt már napokkal előbb nem beszéltek egyébről mint a bécsi Krachból mely Berlinre is átérted. Meg érkezve tudta meg, hogy azon társaság is megbukott, mely

a szövéggyárt a kereskedelmi tanácsostól átvette. Epen a törvényssék küldöttei jelentek meg a gyűlésen és a munkások az első ijedelemben mint a polya szövéggyártak.

„Hja! így megy az!” mondá Ferenc a ki épen feltrite a Katinka kis büröndjét. Ezeknek az embereknek jó dolguk volt de azt gondolták, hogy nincs elég jó dolguk, most már kézzel kére járnak a végre is eben gubát cserélnek. Hanem rosz idő, istentelen idő van. Mindenki pénzt akar keresni még bünnel is, és ha lehetne az aranyat az utcáról felszedni és ezt az afrobokknak hibául nem lehet felróni, hisz a nyagok is így tesznek.”

„No a kereskedelmi tanácsos ur egész más, az szilárdul áll mert okos ember, tegnap is láttam mily gyönyörű lovakat hoztat a részére.”

„Ottan valami nagyszerű lesz ma, úgy hallom Antaltól, hogy szini előadás lesz, melyben a városból sokan lépnek fel. Anyai a vendég, helyüket nem találják.”

Ilyen beszéd után Katinka a villába indult. A bejárásnál egy hölgy surrant el előtte, zsebkendőjét arczára szorítá, de a csipke szelegyzenen felül a rettenetes kisírt szemekből félnék tekintet repült a fiatal lány felé.

Legujabb. Konstantinápoly, aug. 23. Egy elenti, hogy Szulejman pasa haba kerítette a Sipka-szorost, me a muszkaik állítólag kiűritettek. A rkapunál álló muszkaik hír szerint naponként visszavonultak. London, aug. 24. A porta a követséget egy nagy győzelemről bitotta, melyet Mehemed Ali vivott zman-Bazar és Dsuma között, hol rökök több ágyut zsákmányoltak. Sumla, aug. 23. A kizilári gzen a törökök részéről mintegy ember és 36 ágyu vett részt, rökök vesztesége csekély. Legtöb- zenvedett a lengyel legio, mely ez ommal először volt ütökzetben Trag- nagy súlyosan megsebesült. Sóns főhadnagy (Aradról) és Gold- Budapestről cselek. Felelős szerkesztő: TISZAI DANIEL. Hirdetés. Vagyonbukott Gáll József csodótömeghez diszmutáru kereskedés teljes felszere- 1877. évi augst. 29-én és következő na nyilvános árverésen el fog adati. Torday Gábor, ügyvéd, mint tömegszóndok. TES. Egyéneknek figyelmébe ajánlom a legkitünőbbek, T. TIMSÓS BÖRBÖL. negeket. LETEMET Mely tisztelettel Mayer Ferencz, Placz-ter 1565. „Bika” vendéglő mellett. nyissegben kapható.

